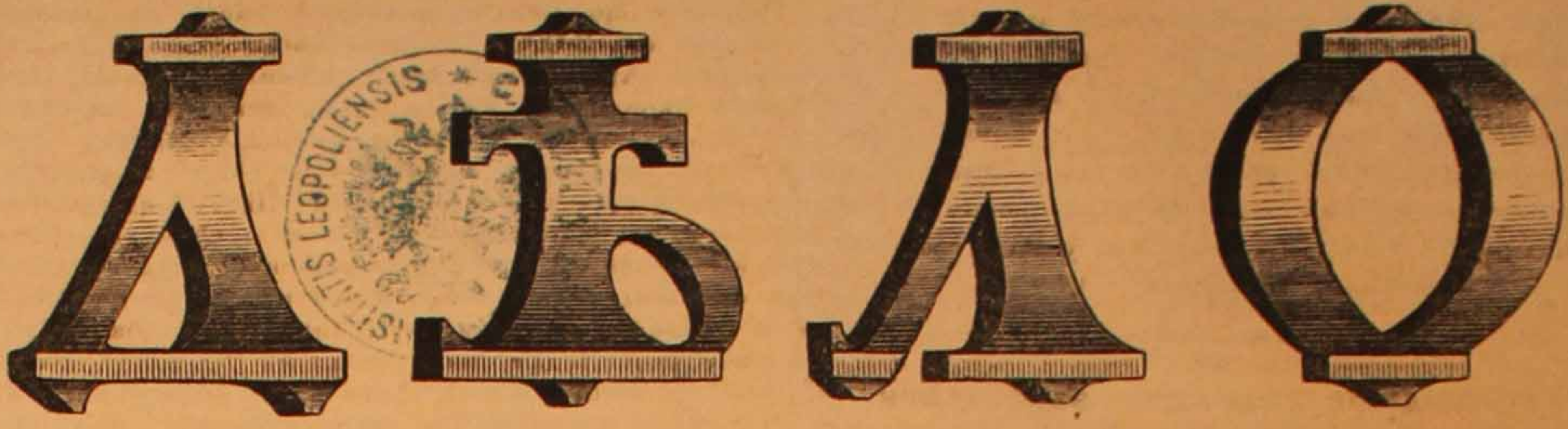

Выходятъ въ Львѣвъ ще Вторника, Четверга и Суботы
вѣтъ рукописи о 4-ой год. попод. Литер. додатокъ
Библиотекна найзнам. повѣстотъ" выхдотъ по 3 печат. ар
кушъ кожного 15-го и послѣднего дня кожного мѣсяца.
Редакція, администрація и екопедія подъ Ч. 44 улицы
Галицкая.
Вѣдъ лноты, посылки и рекламации належить пересылать
подъ адресомъ: редакція и администрація „Дѣла“ Ч. 44 ул.
Галицка.
Рукопнотъ не ввертаютъ тѣлько на поперекъ востере
жонъ.
Поодиноко цнело стоить 12 кр. а. в.
Огдешеня прнннмаютъ по цѣнѣ 6 зр. а. в. бѣтъ оцнотъ
трокнн печатнотъ.
Ремлнмцнн оопечатанн вѣдънн бѣтъ порта.
Предплату належить пересылать вранко (налучшо)
почтоумъ (переплатомъ) до: Администрація часописомъ „Дѣло“
ул. Галицка Ч. 44.

Предплатн на „Дѣла“ для Львовѣ:	для Россн:
на пѣлнй рѣкъ . . . 12 зр.	на пѣлнй рѣкъ . . . 12 зр.
на пѣлн рѣку . . . 6 зр.	на пѣлн рѣку . . . 6 зр.
на чвертн рѣку . . . 3 зр.	на чвертн рѣку . . . 3 зр.
съ доп. „Бнблнотекн“:	съ доп. „Бнблнотекн“:
на пѣлнй рѣкъ . . . 16 зр.	на пѣлнй рѣкъ . . . 16 зр.
на пѣлн рѣку . . . 8 зр.	на пѣлн рѣку . . . 8 зр.
на чвертн рѣку . . . 4 зр.	на чвертн рѣку . . . 4 зр.
на самъ додатокъ:	на самъ додатокъ:
на пѣлнй рѣкъ . . . 5 зр.	на пѣлнй рѣкъ . . . 5 зр.
на пѣлн рѣку . . . 2-50 зр.	на пѣлн рѣку . . . 2-50 зр.
на чвертн рѣку . . . 1-25 зр.	на чвертн рѣку . . . 1-25 зр.
Для Закарпатя, стрѣлн Россн:	
на пѣлнй рѣкъ . . . 18 зр.	
на пѣлн рѣку . . . 7-50 зр.	
на чвертн рѣку . . . 3-75 зр.	
съ доп. „Бнблнотекн“:	на самъ додатокъ:
на пѣлнй рѣкъ . . . 19 зр.	на пѣлнй рѣкъ . . . 6 зр.

Пос. о. Сѣчинскій передъ выборцами.

Въ пятницу мин. тыждня явился пос. о. Ник. Сѣчинскій передъ выборцами въ Гусятнн, щобы здати имъ справу въ свои дѣяльности въ соймѣ. Зѣбралоса надъ 100 выборцѣвъ-селянъ, 4 священники и 1 жидъ. Предсѣдателемъ збору выбрано о. Богоноса въ Хоросткова. Яко урадовый комисаръ бувъ самъ д. к. староста. Зъ „полоннн“ не було нѣкого. О. Сѣчинскій здавъ дуже точно и основно справу въ свои дѣяльности, не поминаючи и найдѣбнѣйшою справу, дотыкаючи интересѣвъ рускнхъ, селянскнхъ и ремѣсннчнхъ. Говорнвъ 2 1/2 годнны. На вступѣ ровѣясннвъ выборцамъ складъ сойму, регулянтнвъ соймовый, р-гулянтнны польскнхъ клубѣвъ и польского кола, а потѣмъ перейшовъ въ хронологнчнѣмъ порядку майже всѣ ввенсена и уквалы сойму, вадержуачнхъ довше надъ важнѣйшнми, а найдовше надъ справами: дороговою, конкуренцннною и банквою (облнги комунальнѣ). Выборцѣ слухалн неввычайно уважно и прнтануванемъ окаувавл своѣ вдоволенье. О. Сѣчинскій зганнвъ нелегалнну уставу Гусятннського выдѣлу пов., щобы вставнтн въ бюджетъ на сей рѣкъ додатокъ на фондъ дороговый (устава ще не санкцнонована); дѣткнувъ „okolnlnka dla wŃtŃw“, накавуячотого ровкннутн шарваркомъ снѣгъ дѣгъ села до села безъ уважлнннн того, що надъ 6 днѣвъ нѣхто не обовязаный роботн шарварку и що шарварку можна жадатн до направи и будовы дорѣгъ громадскнхъ, а не до усувана перешкодъ въ комунацнн, котрѣ громада обовязана тѣлько тогда усунутн безъ помочн общару двѣрского, вслн подпадаютъ подъ обовязкн полнцнн громадской въ титулу небезпечнствна жнтн. — При сѣмъ дѣлѣ мавъ посолъ маленьку дисертацию съ п. старостою. По справозданю слѣдували интерпелнцнн въ стороны выборцѣвъ. Першнй интерпелювавъ ч. сел. Мошалоукъ въ Постѣлѣвки въ дѣлѣ вояковѣ. Воякн — говорнвъ днѣ — служатъ цѣсаревн, а кола вѣртають до дому, то приходять вераъ голн и босн, якъ на посѣховиско людамъ, якъ дѣды. — Посолъ ѣтповѣвъ, що послѣ припсѣвъ воякъ вѣртаючи въ службѣ до дому, може жадатн на дорогу одежн, котру потому треба вавадъ ѣтослатн черезъ ц. к. староство.

Бели-бы котрому воякови того ѣтмовелн, то належить внестн жалобу до властей. Той-же ч. Мошалоукъ интерпелювавъ посла въ дѣлѣ каръ за непосыланье дѣтей до школы, жадаючи, щобы тн кары влывалн до мѣсцевой рады и стоялн подъ нн взарядомъ. — Посолъ ѣтповѣвъ, що въ тѣмъ предметѣ забиравъ голосъ въ соймѣ, покнликуванс на текстъ уставы и на интерпелнцнн поважного п. Маера, навѣтъ гр. С. Баденѣ толкуванъ, що онн дѣйствио сунъ власностю мѣсцевыхъ шкѣлъ и ужнваютс на покрьтѣ задатку выплаченого черезъ окружну раду шкѣльну на рахуноту дѣтнцнн учителя, що ѣтже треба упомннатнся о вворѣтѣ до фонду мѣсцевого тыхъ каръ, а евентуально надвышакъ. Ч. Рыбакъ въ Васнльковецѣ интерпелювавъ посла въ дѣлѣ шарварковѣ при будѣвлнхъ и направиахъ конкуренцннныхъ и жадавъ ввенсена права патронату. — Посолъ ѣтповѣвъ, що державннй законъ конфеснннн не повалае болъше тягару вклататн на патрона, якъ одну шесту часть коштовѣ, гѣтѣвкою, — а ввенсенье права патронату належитъ до рады державной. Третнй интерпелннтъ жадавъ, щобы у всѣхъ школахъ народныхъ на Русн бувъ выкладовымъ языкѣ рускнй и щобы внестн обовязкову науку польского языка. — Посолъ ѣтповѣвъ, що о явыцѣ выкладовѣмъ рѣшае той, хто школу удержуе. Громады дали декларацию що до языка выкладового, а вслн котра громада далася обаламутнтн, то повинна внестн поданье до краевой рады шкѣльной. Що до науки другого языка выкладового, то устава державна не вкладае обовязку сеи науки, але наша краева устава шкѣльна выравно обовязуе учнтн другого краевого языка. Въ концн о. Гуднкъ въ Трнбуховецѣ интерпелювавъ посла въ дѣлѣ уставы дороговой, о кѣлько она користѣйша для селянъ ѣтъ давной и о кѣлько провѣктъ меншостн соймовой бувъ лучшнй ѣтъ провѣкту болъшостн. — Посолъ ѣтповѣвъ, що для Гусятннського повѣта нова устава безперечно лѣпша и въ вгалѣ она становнтъ поступѣ въ нашѣмъ уставѣ давнѣгѣ дороговѣмъ, а те, на чѣмъ она храмае, дастся, вже равъ рушнвшн сн въ мѣсцн, лекше направнтн. Потѣмъ посолъ выясннвъ рѣжннцю засадннчу и утнлнтарну обохъ провѣктѣвъ. Вѣвъ ѣтповѣдн и выясненя посла прннлн

выборцѣ съ повннмъ вдоволенемъ. Подъ конецъ ѣтчанн 5 телеграмъ: ѣтъ громадянъ въ селѣ Куткѣвцѣ, Пронятннъ и Честнлѣвъ; ѣтъ громады Токѣвъ; ѣтъ мѣщанъ въ Збаражѣ; ѣтъ селянъ въ Черннховецѣ и ще одну въ Тернопѣльщанн. Телеграмн тн зроблн на выборцѣвъ велике впечатлѣнне. На ввенсенье о. Шанковского, поперте сердечною промовою о. Лнсннцекго, пп. Шумского, Савнцкго и Мошалоука, выборцѣ выскавалн своему пословн подяку за оборону ихъ интересѣвъ и повне довѣрнѣ, — при чѣмъ за прнмѣромъ ч. Савнцкго въ Говнлова всѣ выборцѣ устнсулн руку своего посла, бажаючи ему здоровя и силы до дальшою працѣ и боротьбы за права Русн и за ихъ добро. О. предсѣдатель закрьвъ зѣбрѣ многолѣтствомъ для С. В. Цѣсаря, котре всѣ зѣбранн трнкратно повторнлн. По законченю офнцнального збору слѣдували довѣрчнн розговоры мѣжъ выборцами и посломъ. Выборцѣ голосно допомнналнся, щобы рускнй центральный комнтетъ выборчнй якъ найскорше ровпочавъ акцню до выборѣвъ въ раду державну. Жерело „zaufania“! При наблнжающнхъ выборахъ до рады державной певно вдячнн будутъ намъ нашн Вн. читателѣ за прехорошу иллюстрацню славныхъ словѣ нашего п. маршалка краевого о „zaufaniu“, яке мае наша „hierarchia spŃeczna“ у руского народу. Автентнчнн сей и важннй документъ, въ котрого подаемо буквальну копню, нехай послужнтъ ширшому свѣтвн за правдиве поясненье жерела того славного „zaufania“, — намъ Русннамъ на науку, осторогу и вазывѣ до однодушной, енергнчнн дѣяльностн при вблнжающнхъ выборахъ, — а „braci“ нашнмъ нехай побнвае скорпнѣномъ! Впрочѣмъ документъ той, — за котрого ласкае дорученье намъ дякуемо одному въ опамятавннхся польскнхъ шовнннстѣвъ — на рускѣй землн, — заучнтъ ось якъ: Z centralnego komitetu przedwyborczego. Wielmożny Panie! Centralny komitet przedwyborczy poczytuje sobie за обовязекъ зврѣтнцѣ szczegŃlnнjszѣ уважѣ WPana, jako przewodniczȃcego komitetu wyborczego w ..., na uchwaĹę zjazdu delegatŃw we Lwowie z dnia 8-o Czerwca 1879, mocȃ ktŃrej

postanowiono zbieraĹ skłȃdki na cele wyborcze w okręgach zagroŹonych. Należy przeto: 1) W kaŹdym powiecie, gdzie sнe to jeszcze nie staĹo, zamianowaĹ odpowiedniȃ iloĹc poborcŃw do zbieranн skłȃdek. Dla uniknнenia zwĹoki posyĹamy WPana dla tychŃe poborcŃw blankiety upowaŹnienia ze strony centralnego komitetu przedwyborczego do zbieranн rzeczonych skłȃdek, ktŃre wypeĹniwszy uŹyjesz WPan w razie potrzeby. Nazwiska zamianowanych zechcesz WPan podaĹ nam do dнi oĹmнu. 2) W myĹl uchwaĹy zjazdu delegatŃw przyjȃcъ naleŹy за podstawȃ wysokoĹci datkŃw 10% od opfȃcanych rocznнe podatkŃw bezpŃsrednich lub dodatku. Gdyby osoby jakie w powiecie mimo wezwannн skłȃdek nie daĹy, lub daĹe jн wręcz odmŃwiĹy, chcieĹy WPan wskazaĹ nam te osoby w celu ponownego wezwannн их ze strony centralnego komitetu przedwyborczego. Tak samo zechcesz WPan postȃpiĹ w przypadku, jeŹeli uznasz, Źe zawezwannе pewnych osŃb bezpŃsrednio przez komitet centralny byĹoby wĹaszcнszym. 3) WedĹug uchwaĹy zjazdu delegatŃw we Lwowie, fundusze zbieranе na cele wyborcze stanŃwȃ ogŃlny fundusz krajowy. W wykonannu tej uchwaĹy wzywa centralny komitet przedwyborczy o stosowne zarzȃdzenie, aŹeby komitet powiatowy: a) jednȃ trzecнȃ czȃĹcъ zebranych u siebie funduszŃw (dochodu brutto) odesĹaĹ bezzwĹocznie do dyspozycji centralnego komitetu przedwyborczego we Lwowie na cele wyborcze, i zarazem b) przedĹoŹyĹ przyblнŹony preliminarz przychodŃw czy to ze skłȃdek, czy z datkŃw kandydata, jakoteŹ preliminarz kosztu wyborŃw. 4) WedĹe uchwaĹy zjazdu delegatŃw majȃ byĹ do skłȃdek powyŹszych wezwani takŹe wyborcy z miast bez roŹnicy wyznannн, naleŹy zatem zamianowaĹ poborcŃw w miastach i miasteczkach do okręgu wyborczego naleŹacych, i podaĹ wyborcom sposŃbnoĹcъ przyczynнenн sнe do kosztŃw тyczących sнe ogŃlnej (sic!) sprawy kraju. Blнzki termin wyborŃw, odpowiedzialnoĹcъ wobec kraju за pomыĹlne onych dokonannе, wymaga енергнчnego ze wszęch stron dzнalannн. Centralny komitet przedwyborczy polegajȃcъ на znanej WPana o dobro kraju gorĹnнwoĹci, liczy на szczȃre в tym względnе poparcнe. We Lwowie dnia 14 Czerwca 1879. Przewodniczȃcy: Jerzy Csartoryski. Zastȃpca: MarceĹi Madeyski. Якъ у насъ будуютьс желѣзницѣ? Справа галицков желѣзницѣ транзверзальной уже теперъ належить до найгнѣбнншихъ зъ усего, що досн затнмла въ тѣмъ родѣ Галичнна, котра, якъ звѣстно, затнмла и Озенгайма и будову желѣзницѣ архкн. Альбрехта. Вже самъ

Основнн черты внутрѣшного устройя заходно-русской церкви въ XVI и XVII вѣк.

Студнѣ Ореста Левнцкго. (Дальше.) На жалъ, въ самѣмъ державнѣмъ устройя княжества литовского коренннн условия, що мало снрнлн дальшому равновесн внутрѣшного устройя заходно-русской церкви въ указаннѣмъ напрѣмѣ, и при вѣннвшнхъ-сн обставнннхъ помагалн просто его роурушеню. Небезпечнѣсть була не въ тѣмъ лншь однѣмъ, що за часѣвъ Ягайла литовскнй державцѣ стали исповѣдннками католикѣмъ вѣры. Почуваючн, яку велику силу мавъ въ ихъ державѣ рускнй народннй элементъ, князѣ литовскнй, съ вынѣткомъ тнба грубого фанатика Ягайла, не тѣлько все ѣтноснлнся до православной церкви съ повною вѣротерпимостю, а часто и оказувалн ѣѣ свою ѣтѣку и неравъ старалнся и дѣлалн про нн интересн. Але въ ихъ рукахъ було одво небезпечне оруднѣ, котре надтужнванн пѣннѣше прннесло страшне лихо для заходно-русской церкви и привело нн до крайного роустройя. Се було славне ихъ право „подаванн стѣлицъ духовныхъ и хлѣбѣвъ духовныхъ“, т. е. право надаванн архнѣрѣйскнхъ катедръ, монастырѣвъ и церквей. Право се, въ многѣмъ подобне до инвестнтурн нѣмецкнхъ императорѣвъ, вповнѣ выплывало въ феодального литовско-державного устройя, пѣлѣя котрого князѣ прнзнавалнся верховннмъ господаремъ всѣхъ земель на тернторнн княжества, а ватымъ и всѣхъ находнвшнхъ-сн въ нѣмъ маетковѣ и земель церковныхъ, котрѣ належалн епнскопскнмъ катедрѣмъ, монастырѣмъ и церквѣмъ. Поважнѣ майже всѣ церковннй посады въ литовскѣй Русн булн звнванн съ правомъ роупо-

ряджуватн церковннми маетками, часто дуже значннми, — то на тѣй подставѣ при обсадѣ митрополнчнн и епнскопскнхъ катедръ, а также настоятельскнхъ посадѣ въ монастырѣхъ и деякнхъ церквѣхъ вимагалоса, кромѣ збору, ще и згоды або потвердження великого князя, котре то потвержденье и навывалоса „подаваннемъ“. Такимъ способомъ „подаванне“ не було властвиво роздаваннемъ церковно вярхнчнхъ посадѣ, а лншь наданнемъ ново-выбраноу кандидатовн права роупоряджати церковннми маетками, въ котрыхъ ѣтбувалася въ користъ державы военна служба и другн обовязкн, — и въ тѣмъ змыслѣ литовскѣй державцѣ навывалнся „подавнцнми хлѣбѣмъ духовныхъ“. Такъ роувѣмлн на Русн право „подаванн“ навѣтъ въ эпоху уннн, коли польскнй король многоразовнмъ надтужнтьемъ того права вывернулн его первѣстннй змыслъ и зроблнл его майже тотожннмъ съ правомъ „именованн“.*) Въ мѣру того, якъ литовскѣй державцѣ безнастанно надѣлалн службовыхъ людей — князѣвъ, земянъ и боярѣ — земельннми посѣлостями и якъ ленна переходлн въ приватну власнѣсть, — то до тыхъ новыхъ властнтельствъ переходило равомъ съ тымъ и право „подаванн“ для находнвшнхъ-сн на ихъ

земляхъ церквей и монастырѣвъ; такъ саме право набувалн онн и тогда, коли самн основувалн въ своихъ маеткахъ новн монастырѣ або церквн и обезпечувалн ихъ земельннми надѣлами. И въ однѣмъ и въ другѣмъ случаю властнтель могли ѣтступатн се право другнмъ лнцѣмъ черезъ дарунокъ, продажъ, завастъ, аренду и пр. Тою дорогоу право „подаванн“ належавше первѣстно одному лншь верховноу господаревн, роудроблоса ѣтѣла межн величнне множество лнцѣ. Теперъ великому князевн належало тоѣ право тѣлько въ ѣтносннхъ до епнскопскнхъ катедръ и тыхъ монастырѣвъ и церквей, що находнлнся або у власныхъ маеткахъ короля або въ вгалѣ на державныхъ земляхъ, ще не розданыхъ въ приватнн руки. Часто король обдаровувавъ правомъ „подаванн“ церквей и монастырѣвъ, находнвшнхъ-сн въ его власнѣмъ роупоряджнню, не тѣлько приватнн лнцѣ, свѣтскн и духовнн, архнѣрѣвъ, протопопѣвъ и пр., але и цѣлѣ общества сего або того мѣста и церковнн братства. Пѣтого и кавати про те, що право „подаванн“ рѣшнчно противрѣчнло выробленоу вгалнннмъ ходѣмъ исторнчного жнтн южно-заходноу Русн выборчѣму принципѣмъ: але въ-раву и самн литовскнй князѣ и приватнн лнцѣ умѣрно користалн съ того права и дятого его влывѣтъ на церковно-судѣбннй ѣтносннн бувъ майже не замѣтннй. Довше всего хороннвъ свою силу попередннй порядѣкъ дѣтнчно обсады высннхъ вярхнчнхъ ступенѣвъ въ заходно-рускѣй церквѣ: митрополнтн и епнскопы до початку XVI вѣку булн выбранн послѣ давннхъ звычѣвъ*), а господар-

ске право „подаванн“ вывлялоса тутъ лншь тымъ, що по перше: безъ княжого дозволу не можна було приступнтн до выборѣвъ, а по друге, князѣ мавъ ватверджуватн ново-выбраного. Скорше и лекше прнннлоса право „подаванн“ въ прнмѣненю до ннвшнхъ церковныхъ урядѣвъ, але тутъ оно не ѣтъ раву вытнсуноу попередннй порядѣкъ, а само съ ннмъ погодлоса въ высше показаннй способѣ. Въ тую пору заходно-руске дворянство, не тѣлько просто земянн и боярѣ, але и выснн знатнн, потомкн старыхъ удѣльныхъ и литовскнхъ князѣвъ удержувалн ще въ своихъ бытѣ множество поннть и чертъ, вблнжавннхъ ихъ съ ннвшнми, городекнми и селнскнми станнми, малн однѣ якъ онн релнглннй вѣруванн и свято чтлн „стародавнн звычѣвъ“ своен народностн. Онн вичайно будувалн и основувалн церквн и монастырѣ въ своихъ маеткахъ, надѣлалн ихъ землею и другнми жереламн поетѣйныхъ доходѣвъ, удержувалн прн ннхъ шпнталѣ для бѣдныхъ и недужнхъ, давалн удержанье церковннмъ прнчтамъ, бороннлн церквн и духовенство ѣтъ крнвдѣ, и т. п. — и въ тѣмъ дѣланю о церковнн потребы и интересн було фактнчно оправданье ихъ права „подаванн“. Часто случалоса, що онн выпрошувалн у короля сесю чи тоту церквь“) або монастырѣ, находнвшн-сн въ ихъ подаванн, а руководнлнся прн тѣмъ лншь благочестннмъ бажаннемъ матн тнн церквн въ своѣй „ѣтѣцѣ и оборонѣ“ и прнвестн ихъ до лучшого роустройя — и король въ своихъ грамотахъ да-

*) Авторъ славного „Апокрисиса“ (выд. въ 1597—1599 р.) зовѣмъ не запрѣчуячн королевского права „подаванн“, такъ опредѣляе его значенье: „Иная есть рѣчь урядѣ (духовннй), а ннша — добрѣ для уряду для доброго его отпированнн прнлучонне. Урядѣ власне ѣтъ духовныхъ прн посвященю, добра заѣтъ не ѣтъ духовныхъ, але ѣтъ короля его милостн даванн бывають.“ (Русо. Исторнч. Внблнотекн, т. VII, ст. 1292 и дальше.)

*) Авторъ „Апокрисиса“ поувѣдчавъ, що ще за его часѣвъ, т. е. прн самѣмъ концн XVI в. пра-

вославнн дворяне декотрыхъ воеводѣвъ малн ообнй королевскн грамоты, потверждавшн ихъ право вытнрати собѣ духовнн власти. (Русо. Ист. Внбл. т. VII, ст. 1294.

на торжестві. Мы пытаємося, тепер чи Росія буде сама празнувати ою пам'ятку славянських проповідників християнської вѣри, чи о другіх православних Славянами? Конечно потрібно-бы, що-бъ мы подали въ свѣтъ руку Болгарамъ, Сербамъ, Черногорцямъ — але и тутъ заходять труднощі. Въ Болгарію рѣчь трудна задля непевного становища болгарского ексархату супротивъ константинопольского патріарха; въ Сербію стоить піти перешкода въ дорогѣ, именно непризнанье тешербино сербской епархіи нашимъ синодомъ... Зъ сего всего виходить, що Росія буде имовѣрно святкувати се торжество окремо.

Туреччина. Пропамятне письмо, яке російскій посолъ вручивъ Портѣ по поводу справы о переѣздѣ російскихъ кораблѣвъ черезъ Боофоръ и Дарданелъ доказує, що естє оу насъ правна умова, бо бесѣда тутъ лишє о перевозѣ до російскихъ портоуловъ на Тихомъ океанѣ. Перевозъ має отбуватися кораблями т. зв. добровольной флоты и обмежаєтє лишє на новобранцѣвъ, выходцѣвъ, засланыхъ, провантє и конечно амуницию. Каждый транспортъ може обіймати найбільше 1800 до 2000 людей. Перевозъ дозволенный чотыри разы до року, два разы тамъ, а два назадъ. Колько разѣвъ буде отправляти транспортъ на Тихій океанъ, тѣлько разѣвъ російское посольство повѣдомить о обѣмъ Порту и подастъ їй докладне справозданье о цѣломъ наборѣ. Зъ английской стороны не вручено Портѣ жадного протесту противъ сего умовы, лишє зроблено устнй предоставлена.

НОВИНКИ.

— На доходѣ панѣ Стефураковон, много-заслуженой, теперъ тяжко хорон артистки руцкого театру, отбуваю вчера заповѣданный концертъ подъ артистичнымъ проводомъ п. Л. Марка, профессора гы на фортепьянѣ. Въ концертѣ брали участь кромѣ ученицъ п. Марка такожъ п. Тибертъ, звѣстный учитель гы на скрипкахъ, съ своими учениками, п. Борковскій, п. И. И. и хоръ товариства „Академической Кружокъ“. Выконанье всѣхъ точокъ программы було удачне; найбільше враженье выкликавъ п. Борковскій отпѣваньемъ Гоппод-а „Золотый идолъ“ и сенадавъ зъ оперы „Фавотъ“, що поведѣчали неуомовкаючй олеоско публички. Однакъ не такъ свѣтлымъ бувъ результатъ концерту зъ стороны финансовою. Причину можна-бы добачити хіба въ тѣмъ, що комитетъ, устроюющий концертъ, запросивъ до участвя въ концертѣ майже самъ нерусскій силы, хочъ безъ надто великихъ заходѣвъ можна було устроити концертъ самими нашими силами артистичными.

— Программа вокально-музыкального вечера въ Тернополи, котрый має отбутиися дня 9 (21) грудня с. р.

1. Вербицкій: „Хто за нами“ хоръ.
2. Воробкевич: „Чомъ красна Буковина?“ хоръ.
3. Лисенко: „На що менѣ чорнй брови?“ Сольо оупраное, отпѣває панѣ Б.
4. Фортепьянъ.
5. Шевченко: „Тополя“, декламация п-ы К.
6. Ласенко: „Ой чого ты покорыло, зеленє поле?“ Сольо барытонове, отпѣває п. Г.
7. Воробкевич: До заулѣ } хоръ.
8. Матюкъ: До бою }
9. Матюкъ: Дуєтъ зъ оперы „Нещастна любовь“, отпѣває п-ѣ Б. и панѣ Г.
10. К. Устѣнович: „Кровава нѣчь“, частина зъ поемы „Искоростень“, декламация автора.
11. Лавровскій: „Нѣмъ ся выкочитъ утренне сонце“, хоръ.
12. Вербицкій: „Завѣщанье“. Басове сольо въ супроводѣ двохъ хорѣвъ и фортепьяна, отпѣває панѣ Г.

Початокъ о год. 7-ой вечеромъ. — Подчасъ продукция будутъ двери салъ замкненй. — Отъ Видьлу „Рускои Бесѣды“ въ Тернополи.

— Зъ Черновець пишуть намъ: Рускоє драматичное товариство въ Черновцѣхъ устроє въ понедѣлокъ 3 (15) грудня въ салѣ „Рускои Бесѣды“ театральне представлєньє. Отограна буде 2-актова оперетка народна Янковского „Покійникъ Опа насъ“. Початокъ о год. 7 1/2 вечеромъ. Карты вступнй дѣстати можна въ „Руской Бесѣдѣ“.

— Зъ Рогатина пишуть намъ: Доносивъ я своего часу о старинности церкви св. Духа и що п. гр. В. Дѣдушицкій, краевый консерваторъ, взявъ ея въ свою оубку, а соймъ краевый призначивъ на реставрацію тов церкви 2.500 зр. Ото жъ и розпочата вже реставрація. Цѣлый иконостасъ, окладючий оя зъ 64 образѣвъ, очистивъ нашъ молодой маляръ п. Юліанъ Макаревичъ, Русинъ, ученикъ малярской академіи вѣдєньской, присланный тутъ гр. Дѣдушицкимъ. П. Макаревичъ не маювавъ нѣчо нового на иконостасѣ, а тѣлько де були выщербомъ, тамъ позавправлявъ. По очищеню показало, що образы прекрасной, правдивй дѣла штуки: лица характернй, колорятъ красокъ прекрасный и такъ живий, якъ бы недавно были маюваны; я рамы образѣвъ грубо позолоченй. Знаходячи въ той церкви одинъ образъ старый, позолоченый передъ колькома лѣтами, але то золочєньє недавне выщєрь передъ тамтѣмъ давнымъ, що вже перетревало колькома сотокъ лѣтъ. Образъ, котрымъ занялио дуже не лишє жителѣ християне але и жиды, представляє трєхъ подорожнихъ (Бога и двохъ ангелѣвъ) приходящихъ до Авраама, якъ той ихъ гостить у себе, а найстаршій зъ нихъ мовить до Авраама, що жена его Сара буде мати сына и якъ тая слауха за дверия, троха отхлєпши и невѣрливо усмѣхаєся. — Въ той церкви суть и асостолы зъ иконостасю церкви Василіанской зъ Перенѣвки (теперъ малє обѣдє въ лѣсахъ рогатинскихъ), котрй пошла переказу перенесенй сюды р. 1620. Въ нихъ такожъ де-що

поѣтновлявано, але не для искусства, лишє для старинности и понятя тогдѣшней школы малярской. Сотъ ще одинъ великій образъ на стѣнѣ церковной, але зѣ двору зъ полудневой стороны, на деревѣ маюваный, дуже старый, представляючий муку въ цецкѣ; мученй подѣленй на народности. Искусства нема въ тѣмъ образѣ, але для старинности буде отфотографованый. Межи мешканцями рогатинскими можна почути олдѣуючий переказъ о будѣвъ церкви св. Духа. Якась княгиня пошла въ тѣ стороны, зарослы колєсъ густымъ лѣсомъ, на лѣвы, и заблудила. За нею шукали черезъ довшій часъ, ажъ знайшли ея на тѣмъ мѣстѣ, де нынѣ стоить церковь. Тогды вырубали на тѣмъ мѣстѣ, де знайшли княгиню, дерева, и зъ нихъ поставили церковь. И дѣйстви при отпѣвъ церкви показалося написъ на стѣнѣ дуже старинными буквами, а початокъ той написи згадуюсь ея переказомъ; дальше нечетко, потому олдѣує рѣкъ отъ воплощеня, але шкода, що се мѣстце нарушенє гвоздемъ, дальше олдѣує рѣкъ отъ сотворєня свѣта, такожъ дуже нечеткй. На веснѣ, коли морозы щєзнутъ, будутъ охочй люде отчитувати и отцифровувати тѣ написи, а такожъ и иншй древности подрѣбно опишутъ. На весну 1885 буде тая церковь ще й зѣ дзору обновлятися и має прабрати давнѣйшій тѣмъ готичского стилю. Такожъ и церковь св. Николая на Бабяцяхъ горѣшнихъ має отновлятися коштомъ Выдѣлу краєвого. Въ обѣхъ тѣхъ церквахъ цѣлый помѣстъ выложеный камнями, а на каждомъ камени були написи. Жаль, що оу часомъ они по-выкривлявалися а рука вандализму замѣсть щобъ ихъ поынимати и выпростовати, отєсувала ихъ а черезъ то понижала и написи.

— П. Евгений Олесниций, издавецъ „Руско-украинской Библиотеки“ проиеть насъ о помѣщенє олдѣуючой оповѣтки: „Позаякъ численнй Вп. Родамѣ замовляють зъ провинціи „Р-у“ Библиотеку“ въ поодинокихъ примѣрникахъ, для того прошу въ цѣла уладженя замовленъ въ оповѣтъ для обѣхъ сторѣвъ найдогѣднѣйшій, чтобы каждый, хто хоче бути постійнымъ отбрателемъ „Р-у“ Библиотеки“ завѣдомивъ о тѣмъ подписаного, а заравомъ для догѣдности въ переписцѣ грошей въ приславъ предплату на большє выпускѣвъ або зъобязавою за колька выпускѣвъ приадаючу суму яко послѣдлату приолати. Замовляючы зъ провинціи зовлатъ залучати по 2 кр. отъ примѣрника на порто. — Евгений Олесниций, (Львовъ, ул. Словацкого, ч. 6. I. поверхъ).

— Рускому театру въ Перемышлѣ поведитося лихо. Отъ зверхности мѣста дѣзнає богато прикровей; Поляки, де можуть, шкодятъ нашему театру; умыно подъ часъ побыту нашего театру въ Перемышлѣ дають вже другє аматорске представлєньє въ салѣ театральнѣй, дѣлаго и бенефисове представлєньє п. К. Подѣсоцкого не може нынѣ отбутиися; а на конецъ и Русины перемыскій не опмагають своего театру. Сотъ тутъ по трохи Руся нѣбы-твердон, але видко большє на словахъ, якъ на дѣлахъ... Въ цѣломъ Перемышлѣ не можна нѣгде знайти русскихъ друкоорѣвъ почтовыхъ, — значить: нѣхто того не домагаєся... Русѣ въ Перемышлѣ очевидячки добре таки спить...

— Отъ Золочева пишуть намъ: Въ ноци зъ 6 на 7 л. грудня повставъ въ Ляцкомъ великомъ огонь и знищивъ будынки чотырохъ господарѣвъ зовѣсьмъ, а двомъ тѣлько въ части, а при тѣмъ згорѣло одному зъ тѣхъ господарѣвъ шестєро худобы. Школа лєдвй тѣлько въ одайѣ четвертой части забезпечена выноситъ выше 3000 зр. Причина огню не звѣстна. Вправдѣ отзвалися то ту, то тамъ голосы, подѣзрѣваючы якогось тамъ чоловіка зъ оусѣдного села о подложєньє огню, але хто може тоє доказати; за тѣмъ нема кому у насъ слѣдити. Сотъ вправдѣ и у насъ жандармерія, стация ея навѣтъ недалеко, бо въ Ольшаницы, не цѣлыхъ три чверти милѣ отъ насъ отдаленѣй, але щѣжъ, коли зъ отгаиъ не тѣлько въ часѣ пожара большє якъ 4 годинѣ трєваючого нѣхто не показавося, але навѣтъ другого а може и третого дня сюды не заглянувъ. Оно и недѣвняда. Наша жандармерія має тутъ важнѣйшй справы на оцѣ и за тѣми муситъ она пильно слѣдити. Отъ н. пр. сего року дєсь на початку лѣтця, поставлено у насъ на поли хрєстъ трираменный. Той скоро ино поставили и ще землю въ около него добре не обдолгали, а вже и жандармъ при нѣмъ. Священникъ хрєстъ благословить, а жандармъ до поблизкой корчмы людей стгає в протоколы пише. А якъ точнй протоколы: хто казавъ хрєстъ робити? чимъ стараньемъ, чимъ коштомъ, хто давъ дерево, хто робивъ, хто благословивъ? — мало що не записавъ въ протоколахъ той стѣпы роуро. То все вѣрно и красно описавши, чимъ скорше заславъ до староства. А можна-жъ хотъ за те жандармерію винувати? Ворони Боже! Жандармы мовлять, що тѣлько вѣрно выповняли даный имъ въ тѣмъ взглядѣ приказъ выс. ц. к. намѣстничества... А коли оно такъ, то може бы выс. ц. к. намѣстничество зволюло ще по при тѣмъ такъ важномъ розпорядженю що до хрєстѣвъ, пригадати ц. к. жандармерію и иншй вже бѣдай, хотъ меншою важности розпорядженя, отъ н. пр. що до скорѣйшого и точнѣйшого розслѣду причинъ повстанючихъ такъ часто пожарѣвъ, що до пильнѣйшого нагляданя вартъ сельскихъ, чтобы въ разѣ випадку не потреба було за вартѣвниками по хатахъ бѣгати и ихъ будити; що до волючогъ роужного рода, за котрымъ якъ день настане двѣрѣ не заперуютъ, и котрыхъ безъ отрауы тяжко зѣ хаты позбутуиол, — може бы такъ и тѣмъ подобнй розпорядженя схѣтѣла точнѣйше выповнати. Вправдѣ выповненя тѣхъ обовязѣвъ не почитаютъ жандармѣвъ за такъ великй заслугу... але причинилось-бы може хочъ до якого такого пожитку публичности, котра здаєся въ тѣй цѣли навѣтъ

ихъ оплачує.

— П. Юзефъ М. Вохенскій, одинъ зъ молодыхъ и щирныхъ Русинѣвъ зѣставъ 11 с. м. именованнй горничнымъ комисаремъ при горничномъ урядѣ въ Галичинѣ.

— Урядовѣ „Gazeta Lwowska“ доносить: „Слово“, звѣтна руска часопись, выходяча у Львовѣ подъ редакцію п. В. Плодчанского, отратила дебитъ почтовой въ краяхъ угорской короны, а на подѣставѣ заавшомъ дня 26 падолиста с. р. ухвало королевско-угорской рады министрерской. Въ до-тычнѣмъ розпорядженю поднесено, що „наведєна часопись отѣтъ на службѣ російско-панославн-стичного комитету, выступас отъ многихъ лѣтъ наиболѣйшєе противъ Угорщины и поставила собѣ цѣлю побдурювати прѣтивъ Угорщины па трѣтчатно усопособленыхъ жителѣвъ руской народности.“

— Отъ Дирєнци „Общ. рѣднѣ-кредитового Заведєня“ одержали мы слѣдуючу дописъ: „Въ оправозданю зъ процесу п. Жака въ ч. 138 „Дѣла“ поднесєно, будѣто-бы „Обще рѣднѣ-кредитовое Завед.“ есконтувало дня 2 червня с. р. не будучи въ станѣ само вѣратѣльъ своихъ заспокоювати, вексель того-жъ Жака на 350 зр. Уважаемо своимъ обовязкомъ поправити се оправозданье о тѣлько, що вексель п. Жака бувъ рєновационный есконтованого ще въ 1882 р. векеля на 650 зр. Суму тую довжникъ сплачувавъ въ кварталныхъ ратахъ, а послѣднѣя зъ нихъ вылинула до касы Заведєня д. 22 лѣтого с. р. въ котромъ то дни и вексель на 350 зр. выставленый. Дальше неправдою естє, чтобы Заведєньє въ дню 2 червня с. р. вѣрительности своихъ не було въ станѣ выплачувати. Дрѣ Добрыньскій, Дрѣ Пявєнцкій. (Примѣтка Рєд. Наведєнный нами мимоходомъ фактъ бувъ напечатанный въ „актѣ обжалованя“ въ львовскихъ дневникахъ, а Дирєкція того факту не опровергувала. Мы жъ навєли его доперва въ тыждєнь пѣзынѣше. Не мали мы на думцѣ выкликати яку-небудъ полемику, тожъ и теперъ не будємо поемизувати съ Дирєкцію догычно ея выплатности въ червни с. р., а тѣлько пригадаемо їй причину заставлєня цѣнныхъ паєрѣвъ двѣмъ фонду на выплату сєгорѣчною цєною вдѣвамъ и саротамъ.)

— Украинскій театръ М. Старицкогъ переѣхавъ зъ Харкова въ Одєсу на драматичнй представлєня. Завтра данє будє ва перше представлєньє „Наталка Полтавка“.

— Выдѣтъ товариства „Академичное Братство“ окладає щирю подяку Вп. Добродѣямъ: о. Стефанови Качалѣ зъ Шельманъ за даръ 5 зр., о. Теодорови Стадникови, сотрудику зъ Сушина за даръ 5 зр. и о. Михайлови Свѣтєнькому за даръ 5 зр. въ користи нашего товариства. — Отъ Видьлу „Академ. Братства“.

— Царъ именувавъ указомъ зъ дня 4 (16) жовтня с. р. членами окружныхъ оудѣвъ для губерний: волынской, подѣльской и кѣвской богато польскихъ магнатовъ зъ родинѣ займаючихъ въ польской исторіи дуже выдатне становяще, якъ кн. Сангушко, гр. Ходкевичъ, гр. Чапскій, гр. Тарновскій, „алєскій и другй. Полонизация и обрусєнє зачинають собѣ подзвати повѣла руку,

— Нова бѣда на жидѣвъ. Російске министрерство дѣль внутрѣшнихъ выдало розказъ, чтобы воѣхъ жидѣвъ кунцѣвъ, неросійскихъ подданныхъ, не маючихъ спеціальной позволеня отъ министрерства на проживанье въ Росію выдалати зъ Одєсы и воѣхъ полудневыхъ мѣстѣ Росіи. Указъ сей выкликавъ такой переполохъ, що колька большахъ фирмъ въ Одєсѣ и Кѣвѣ оголосили ликвидацию.

— Новый крахъ въ Празѣ. Товариство „Böhmische Boden-Credit-Gesellschaft“ въ Празѣ сталося невыплатнымъ. Акція сего товариства опертъ на ипотєкахъ не лишє недвижимоствє але такожъ и фабрикъ цукровыхъ, стали зъ 200 зр. на 38 зр. отъ штуки; зарваню естъ такожъ одна чєска каса ошадности на 700.000 зр.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Про отчты П. Фєрчана въ Одєсѣ доносить „Одєсскій Вѣстникъ“: „П. Фєрчакъ прочитас двѣ публичнй лекція „о угорско-руской литературѣ“. Перша лекція отбудеоя 9 а друга 16 ст. от. 16 грудня въ университетской салѣ о 1 год. поплудни. П. Фєрчакъ взявъ собѣ за цѣль — познакомити публику съ литературнымъ рухомъ угорскихъ Русинѣвъ. На вступй розказє коротко о географичномъ положєню угорской Руси, о ея историчнѣй бувальщнѣ, о часѣвъ угорскихъ Русинѣвъ и о ихъ языкѣ, а наконецъ подастъ коротку характеристику народною поезію съ наведенємъ краснихъ вздрѣвъ. Литературный рухъ въ угорской Руси начавоя дуже пѣзно, а имену на початку сего столѣтя. Причиною сего были — постоянный колонизационный рухъ народу, а отгакъ зверненє воѣхъ силъ и енергій народу на те, чтобы боронити свою церковну автономію отъ замаховъ католицихъ. Боротьбу за церковну автономію авторъ коротко опише въ своихъ отчитяхъ. Заравъ на першѣй дорогѣ до провѣствъ угорскй Русины мусѣли выдержати напорѣ латинизации, панувавшой тогды въ цѣлѣй захѣдной Европѣ, а особливо въ Горѣшнѣй Венгріи, де кунхона латина проника навѣтъ въ приватне житє. Постоянный наплывъ колонистѣвъ зъ Галичины южно-захѣдной Руси поддєржувавъ оны угорско-рускою народу. Въ XIV столѣтѣ переселился въ угорску Русѣ князь влывновий чоловѣкъ, литовско-руской князь Коріатовичъ, котрому имену на початку сего столѣтя. Причиною сего были — постоянный колонизационный рухъ народу, а отгакъ зверненє воѣхъ силъ и енергій народу на те, чтобы боронити свою церковну автономію отъ замаховъ католицихъ. Боротьбу за церковну автономію авторъ коротко опише въ своихъ отчитяхъ. Заравъ на першѣй дорогѣ до провѣствъ угорскй Русины мусѣли выдержати напорѣ латинизации, панувавшой тогды въ цѣлѣй захѣдной Европѣ, а особливо въ Горѣшнѣй Венгріи, де кунхона латина проника навѣтъ въ приватне житє. Постоянный наплывъ колонистѣвъ зъ Галичины южно-захѣдной Руси поддєржувавъ оны угорско-рускою народу. Въ XIV столѣтѣ переселился въ угорску Русѣ князь влывновий чоловѣкъ, литовско-руской князь Коріатовичъ, котрому имену на початку сего столѣтя. Причиною сего были — постоянный колонизационный рухъ народу, а отгакъ зверненє воѣхъ силъ и енергій народу на те, чтобы боронити свою церковну автономію отъ замаховъ католицихъ. Боротьбу за церковну автономію авторъ коротко опише въ своихъ отчитяхъ. Заравъ на першѣй дорогѣ до провѣствъ угорскй Русины мусѣли выдержати напорѣ латинизации, панувавшой тогды въ цѣлѣй захѣдной Европѣ, а особливо въ Горѣшнѣй Венгріи, де кунхона латина проника навѣтъ въ приватне житє. Постоянный наплывъ колонистѣвъ зъ Галичины южно-захѣдной Руси поддєржувавъ оны угорско-рускою народу. Въ XIV столѣтѣ переселился въ угорску Русѣ князь влывновий чоловѣкъ, литовско-руской князь Коріатовичъ, котрому имену на початку сего столѣтя. Причиною сего были — постоянный колонизационный рухъ народу, а отгакъ зверненє воѣхъ силъ и енергій народу на те, чтобы боронити свою церковну автономію отъ замаховъ католицихъ. Боротьбу за церковну автономію авторъ коротко опише въ своихъ отчитяхъ. Заравъ на першѣй дорогѣ до провѣствъ угорскй Русины мусѣли выдержати напорѣ латинизации, панувавшой тогды въ цѣлѣй захѣдной Европѣ, а особливо въ Горѣшнѣй Венгріи, де кунхона латина проника навѣтъ въ приватне житє. Постоянный наплывъ колонистѣвъ зъ Галичины южно-захѣдной Руси поддєржувавъ оны угорско-рускою народу. Въ XIV столѣтѣ переселился въ угорску Русѣ князь влывновий чоловѣкъ, литовско-руской князь Коріатовичъ, котрому имену на початку сего столѣтя. Причиною сего были — постоянный колонизационный рухъ народу, а отгакъ зверненє воѣхъ силъ и енергій народу на те, чтобы боронити свою церковну автономію отъ замаховъ католицихъ. Боротьбу за церковну автономію авторъ коротко опише въ своихъ отчитяхъ. Заравъ на першѣй дорогѣ до провѣствъ угорскй Русины мусѣли выдержати напорѣ латинизации, панувавшой тогды въ цѣлѣй захѣдной Европѣ, а особливо въ Горѣшнѣй Венгріи, де кунхона латина проника навѣтъ въ приватне житє. Постоянный наплывъ колонистѣвъ зъ Галичины южно-захѣдной Руси поддєржувавъ оны угорско-рускою народу. Въ XIV столѣтѣ переселился въ угорску Русѣ князь влывновий чоловѣкъ, литовско-руской князь Коріатовичъ, котрому имену на початку сего столѣтя. Причиною сего были — постоянный колонизационный рухъ народу, а отгакъ зверненє воѣхъ силъ и енергій народу на те, чтобы боронити свою церковну автономію отъ замаховъ католицихъ. Боротьбу за церковну автономію авторъ коротко опише въ своихъ отчитяхъ. Заравъ на першѣй дорогѣ до провѣствъ угорскй Русины мусѣли выдержати напорѣ латинизации, панувавшой тогды въ цѣлѣй захѣдной Европѣ, а особливо въ Горѣшнѣй Венгріи, де кунхона латина проника навѣтъ въ приватне житє. Постоянный наплывъ колонистѣвъ зъ Галичины южно-захѣдной Руси поддєржувавъ оны угорско-рускою народу. Въ XIV столѣтѣ переселился въ угорску Русѣ князь влывновий чоловѣкъ, литовско-руской князь Коріатовичъ, котрому имену на початку сего столѣтя. Причиною сего были — постоянный колонизационный рухъ народу, а отгакъ зверненє воѣхъ силъ и енергій народу на те, чтобы боронити свою церковну автономію отъ замаховъ католицихъ. Боротьбу за церковну автономію авторъ коротко опише въ своихъ отчитяхъ. Заравъ на першѣй дорогѣ до провѣствъ угорскй Русины мусѣли выдержати напорѣ латинизации, панувавшой тогды въ цѣлѣй захѣдной Европѣ, а особливо въ Горѣшнѣй Венгріи, де кунхона латина проника навѣтъ въ приватне житє. Постоянный наплывъ колонистѣвъ зъ Галичины южно-захѣдной Руси поддєржувавъ оны угорско-рускою народу. Въ XIV столѣтѣ переселился въ угорску Русѣ князь влывновий чоловѣкъ, литовско-руской князь Коріатовичъ, котрому имену на початку сего столѣтя. Причиною сего были — постоянный колонизационный рухъ народу, а отгакъ зверненє воѣхъ силъ и енергій народу на те, чтобы боронити свою церковну автономію отъ замаховъ католицихъ. Боротьбу за церковну автономію авторъ коротко опише въ своихъ отчитяхъ. Заравъ на першѣй дорогѣ до провѣствъ угорскй Русины мусѣли выдержати напорѣ латинизации, панувавшой тогды въ цѣлѣй захѣдной Европѣ, а особливо въ Горѣшнѣй Венгріи, де кунхона латина проника навѣтъ въ приватне житє. Постоянный наплывъ колонистѣвъ зъ Галичины южно-захѣдной Руси поддєржувавъ оны угорско-рускою народу. Въ XIV столѣтѣ переселился въ угорску Русѣ князь влывновий чоловѣкъ, литовско-руской князь Коріатовичъ, котрому имену на початку сего столѣтя. Причиною сего были — постоянный колонизационный рухъ народу, а отгакъ зверненє воѣхъ силъ и енергій народу на те, чтобы боронити свою церковну автономію отъ замаховъ католицихъ. Боротьбу за церковну автономію авторъ коротко опише въ своихъ отчитяхъ. Заравъ на першѣй дорогѣ до провѣствъ угорскй Русины мусѣли выдержати напорѣ латинизации, панувавшой тогды въ цѣлѣй захѣдной Европѣ, а особливо въ Горѣшнѣй Венгріи, де кунхона латина проника навѣтъ въ приватне житє. Постоянный наплывъ колонистѣвъ зъ Галичины южно-захѣдной Руси поддєржувавъ оны угорско-рускою народу. Въ XIV столѣтѣ переселился въ угорску Русѣ князь влывновий чоловѣкъ, литовско-руской князь Коріатовичъ, котрому имену на початку сего столѣтя. Причиною сего были — постоянный колонизационный рухъ народу, а отгакъ зверненє воѣхъ силъ и енергій народу на те, чтобы боронити свою церковну автономію отъ замаховъ католицихъ. Боротьбу за церковну автономію авторъ коротко опише въ своихъ отчитяхъ. Заравъ на першѣй дорогѣ до провѣствъ угорскй Русины мусѣли выдержати напорѣ латинизации, панувавшой тогды въ цѣлѣй захѣдной Европѣ, а особливо въ Горѣшнѣй Венгріи, де кунхона латина проника навѣтъ въ приватне житє. Постоянный наплывъ колонистѣвъ зъ Галичины южно-захѣдной Руси поддєржувавъ оны угорско-рускою народу. Въ XIV столѣтѣ переселился въ угорску Русѣ князь влывновий чоловѣкъ, литовско-руской князь Коріатовичъ, котрому имену на початку сего столѣтя. Причиною сего были — постоянный колонизационный рухъ народу, а отгакъ зверненє воѣхъ силъ и енергій народу на те, чтобы боронити свою церковну автономію отъ замаховъ католицихъ. Боротьбу за церковну автономію авторъ коротко опише въ своихъ отчитяхъ. Заравъ на першѣй дорогѣ до провѣствъ угорскй Русины мусѣли выдержати напорѣ латинизации, панувавшой тогды въ цѣлѣй захѣдной Европѣ, а особливо въ Горѣшнѣй Венгріи, де кунхона латина проника навѣтъ въ приватне житє. Постоянный наплывъ колонистѣвъ зъ Галичины южно-захѣдной Руси поддєржувавъ оны угорско-рускою народу. Въ XIV столѣтѣ переселился въ угорску Русѣ князь влывновий чоловѣкъ, литовско-руской князь Коріатовичъ, котрому имену на початку сего столѣтя. Причиною сего были — постоянный колонизационный рухъ народу, а отгакъ зверненє воѣхъ силъ и енергій народу на те, чтобы боронити свою церковну автономію отъ замаховъ католицихъ. Боротьбу за церковну автономію авторъ коротко опише въ своихъ отчитяхъ. Заравъ на першѣй дорогѣ до провѣствъ угорскй Русины мусѣли выдержати напорѣ латинизации, панувавшой тогды въ цѣлѣй захѣдной Европѣ, а особливо въ Горѣшнѣй Венгріи, де кунхона латина проника навѣтъ въ приватне житє. Постоянный наплывъ колонистѣвъ зъ Галичины южно-захѣдной Руси поддєржувавъ оны угорско-рускою народу. Въ XIV столѣтѣ переселился въ угорску Русѣ князь влывновий чоловѣкъ, литовско-руской князь Коріатовичъ, котрому имену на початку сего столѣтя. Причиною сего были — постоянный колонизационный рухъ народу, а отгакъ зверненє воѣхъ силъ и енергій народу на те, чтобы боронити свою церковну автономію отъ замаховъ католицихъ. Боротьбу за церковну автономію авторъ коротко опише въ своихъ отчитяхъ. Заравъ на першѣй дорогѣ до провѣствъ угорскй Русины мусѣли выдержати напорѣ латинизации, панувавшой тогды въ цѣлѣй захѣдной Европѣ, а особливо въ Горѣшнѣй Венгріи, де кунхона латина проника навѣтъ въ приватне житє. Постоянный наплывъ колонистѣвъ зъ Галичины южно-захѣдной Руси поддєржувавъ оны угорско-рускою народу. Въ XIV столѣтѣ переселился въ угорску Русѣ князь влывновий чоловѣкъ, литовско-руской князь Коріатовичъ, котрому имену на початку сего столѣтя. Причиною сего были — постоянный колонизационный рухъ народу, а отгакъ зверненє воѣхъ силъ и енергій народу на те, чтобы боронити свою церковну автономію отъ замаховъ католицихъ. Боротьбу за церковну автономію авторъ коротко опише въ своихъ отчитяхъ. Заравъ на першѣй дорогѣ до провѣствъ угорскй Русины мусѣли выдержати напорѣ латинизации, панувавшой тогды въ цѣлѣй захѣдной Европѣ, а особливо въ Горѣшнѣй Венгріи, де кунхона латина проника навѣтъ въ приватне житє. Постоянный наплывъ колонистѣвъ зъ Галичины южно-захѣдной Руси поддєржувавъ оны угорско-рускою народу. Въ XIV столѣтѣ переселился въ угорску Русѣ князь влывновий чоловѣкъ, литовско-руской князь Коріатовичъ, котрому имену на початку сего столѣтя. Причиною сего были — постоянный колонизационный рухъ народу, а отгакъ зверненє воѣхъ силъ и енергій народу на те, чтобы боронити свою церковну автономію отъ замаховъ католицихъ. Боротьбу за церковну автономію авторъ коротко опише въ своихъ отчитяхъ. Заравъ на першѣй дорогѣ до провѣствъ угорскй Русины мусѣли выдержати напорѣ латинизации, панувавшой тогды въ цѣлѣй захѣдной Европѣ, а особливо въ Горѣшнѣй Венгріи, де кунхона латина проника навѣтъ въ приватне житє. Постоянный наплывъ колонистѣвъ зъ Галичины южно-захѣдной Руси поддєржувавъ оны угорско-рускою народу. Въ XIV столѣтѣ переселился въ угорску Русѣ князь влывновий чоловѣкъ, литовско-руской князь Коріатовичъ, котрому имену на початку сего столѣтя. Причиною сего были — постоянный колонизационный рухъ народу, а отгакъ зверненє воѣхъ силъ и енергій народу на те, чтобы боронити свою церковну автономію отъ замаховъ католицихъ. Боротьбу за церковну автономію авторъ коротко опише въ своихъ отчитяхъ. Заравъ на першѣй дорогѣ до провѣствъ угорскй Русины мусѣли выдержати напорѣ латинизации, панувавшой тогды въ цѣлѣй захѣдной Европѣ, а особливо въ Горѣшнѣй Венгріи, де кунхона латина проника навѣтъ въ приватне житє. Постоянный наплывъ колонистѣвъ зъ Галичины южно-захѣдной Руси поддєржувавъ оны угорско-рускою народу. Въ XIV столѣтѣ переселился въ угорску Русѣ князь влывновий чоловѣкъ, литовско-руской князь Коріатовичъ, котрому имену на початку сего столѣтя. Причиною сего были — постоянный колонизационный рухъ народу, а отгакъ зверненє воѣхъ силъ и енергій народу на те, чтобы боронити свою церковну автономію отъ замаховъ католицихъ. Боротьбу за церковну автономію авторъ коротко опише въ своихъ отчитяхъ. Заравъ на першѣй дорогѣ до провѣствъ угорскй Русины мусѣли выдержати напорѣ латинизации, панувавшой тогды въ цѣлѣй захѣдной Европѣ, а особливо въ Горѣшнѣй Венгріи, де кунхона латина проника навѣтъ въ приватне житє. Постоянный наплывъ колонистѣвъ зъ Галичины южно-захѣдной Руси поддєржувавъ оны угорско-рускою народу. Въ XIV столѣтѣ переселился въ угорску Русѣ князь влывновий чоловѣкъ, литовско-руской князь Коріатовичъ, котрому имену на початку сего столѣтя. Причиною сего были — постоянный колонизационный рухъ народу, а отгакъ зверненє воѣхъ силъ и енергій народу на те, чтобы боронити свою церковну автономію отъ замаховъ католицихъ. Боротьбу за церковну автономію авторъ коротко опише въ своихъ отчитяхъ. Заравъ на першѣй дорогѣ до провѣствъ угорскй Русины мусѣли выдержати напорѣ латинизации, панувавшой тогды въ цѣлѣй захѣдной Европѣ, а особливо въ Горѣшнѣй Венгріи, де кунхона латина проника навѣтъ въ приватне житє. Постоянный наплывъ колонистѣвъ зъ Галичины южно-захѣдной Руси поддєржувавъ оны угорско-рускою народу. Въ XIV столѣтѣ переселился въ угорску Русѣ князь влывновий чоловѣкъ, литовско-руской князь Коріатовичъ, котрому имену на початку сего столѣтя. Причиною сего были — постоянный колонизационный рухъ народу

Переписка Редакції и Администраціи.
Дра С. в. К. Въ слѣдующемъ числѣ.

Съ симъ числомъ розсылаю Впов. Предлѣтникамъ „Библиотеки найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ 3 и 4 аркушъ повѣсти „Багько Горіо“ Бальзака.

„Сердечну подяку“ окладаю за надѣланье мнѣ брошюры „Дритель“, въ которой я перекопавъ, что и за старѣйшій вѣкъ несутъ дадутъ же выльчати, коли лишь ужинотъ до сего отповѣдній средотвѣ. Съ доверьемъ отже прошу о надѣланье мнѣ и т. д. — Подобній подяки! надходять хо-шо дѣлать же числомъ, — не повиненъ отже жаденъ хо-щю залишати не оправдати собѣ найновѣйше 135-те польскіе иллюстриранные выданье оенъ пожиточной брошюры въ книжкѣ „Richter's Verlags-Anstalt in Leipzig“, а то тымъ гаришъ, що не потребуе при томъ поносити жадныхъ копѣтокъ, помякъ книжочка та достарчатъ ему па жаданье безиллатно и франко.

Надѣслане.

Прошенье громады Пѣдборецъ до Всеч. Отца Данила Крупки приходника, той-жь громады.

Высокопочтенный Мужу и Любезнѣйшій нашъ Отче Духовный!

Коли рознеслася перша вѣсть въ громадѣ, що Вы, Любезнѣйшій нашъ Отче, стараетеся получити нѣшній приходъ, — не привязували мы до того оповѣщеня жадной ваги, гадаючи, що все то тѣлько выдумка. Але коли Вы, Всеч. Отче, сами о получении иного приходу въ вѣдѣльній проповѣдѣ въ церквѣ лишъ коротенько спомнули, бу-хлоте овѣдомъ, якъ пѣсля Вашей науки каждо-

му потекли сердечны слезы зъ очей и розлягой въ цѣломъ домѣ Божомъ голоосный плачь. Вѣсть та я швидко рознеслася отъ хаты до хаты, смутокъ огорнувъ каждого на згадку лише попрацати ового любезнѣйшого Отца на завѣсгды. Но мы все тому не вѣраемо. Вы Всеч. Отче, котрый черезъ 30 лѣтъ въ громадѣ такъ для блага церк-кви, якъ и народа працювали, церковь бѣдненьку въ томъ часѣ до такои величюи красоты допро-вадили, народъ темный и полишенный отверзали и просвѣтали стараньемъ и трудами неперестан-ными Вы для блага и просвѣщеня молодшого по-колѣнн я здвигли хорошу школу, а для каждого и найбѣднѣйшого були въ кождомъ часѣ и въ кождомъ дѣлѣ щирымъ порадиномъ и заступникомъ, неоднѣй бѣднѣй вдовѣ и сиротѣ въ нечастю по-мѣчну руку подали и слезы отерли — и Вы ма-ли-бы теперь ту доволѣтну овою працю поки-дати и на иншій приходъ переносити! Маемо пов-ну надѣю, що се намѣренье свое ласкаво змѣни-те. Мы воѣ якъ одинъ мужъ, отъ малого до ста-рого просимо, благаемо Васъ, Всеч. Отче, не о-пускайте насъ, будьте на завѣсгды съ нами, а мы зъ нашои стороны прирѣкаемо прилюдно и свято якъ дотеперь правдиву и щирю любовь, пов-не довѣрие и цѣлковитый посылухъ.

Пѣдборецъ дня 6 л. грудя 1884 р.

Въ имени цѣлон громады:

Иванъ Пастернакъ, начальникъ громады; Иванъ Дѣльный, присяжный; Иванъ Антоновъ, радный; Стефанъ Кметъ, рад.; Василь Кузьма, рад.; Дмитро Мельникъ, рад.; Гаврилъ Заричкій, Иванъ Чорный и Олекса Мостецкій, зъ громады.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

1009 (121-?) поручае

Спеціальности и универсальный сред-ства Французскій и иншій, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншій фирмы оповѣщуваній.

Магазинъ

Ф. КНАУЕРА и Сына

пѣдъ „Золотымъ Львомъ“

площадь Капитульна,

поручае въ наибольшимъ выборѣ

Обрусы кольоровы на 6 обѣтъ раз-зомъ съ серветками въ найновѣй-шихъ вырѣзяхъ зр. 3 и 3 зр. 50 кр.

Обрусы кольоровы по зр. 140 и 180.

Обрусы бѣлы на 6 обѣтъ и 1/2 туз. сер-веткъ зр. 4 и зр. 450.

Обрусы бѣлы отъ зр. 130 и выше.

Серветки бѣлы столовы тузвѣтъ по зр. 4 и 5 зр.

Серветки малі десеровы тузвѣтъ зр. 120, 150, зр. 2 и выше.

Хустки нитковы бѣлы туз. зр. 240.

Хустки нитковы бѣлы съ кольоровымъ берегомъ туз. зр. 3 и выше.

Хустки шовновы на шю и т. п. отъ 30 кр. до 5 зр. 1261 2—12

Приоручея зъ провинціи выко-нукются оборотною почтою.

За доброту и тревалѣсть рунтятся.

! НА СКЛАДѢ !

находится ще

3—4 метрѣвъ довготы въ рѣжныхъ модныхъ барвахъ на осенній и зимовій одѣва придатый и присылаются, доки ще выстае запасъ, по цѣнѣ 5 зр. за по-слѣплатою зѣ складу

Г. Гролиха въ Старѣмъ Бернѣ

(H. Grolich, Alt-Bern.)

Хто бере наименше 5 останковъ, получае ще по 50 кр. опусту.

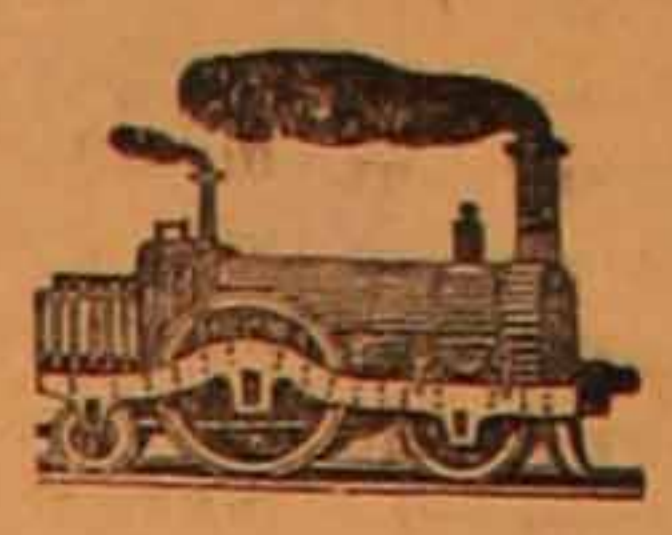
1247 **Признанье!** (3—10)

„Вельми поважанный Пане! Мой прѣлтель п. Чучманъ замовивъ у Васъ останокъ 3 1/2 метра и есть зъ получе-ной присылки вповнѣй доволенній, тому прошу прислати такожь и мой пѣдѣль-ный останокъ сукна.

Л. Розенбаумъ зъ Лопатина (Галичина).

Товариство цѣс. кр. уприв. желѣзницѣ Львовско-Черновецко-Исскон.
(Линіи австрійскій)

Ч. 24711/V.

ОТВОРЕНЬЕ

пристанка **Болшѣвцѣ** при стражници Ч. 87 межѣ стациами Бурштинъ и Галичъ для перевозу особѣ и пакункѣвъ подорожныхъ.

Съ днемъ 25 грудня 1884 буде отвореный пристанокъ Болшѣвцѣ при будцѣ сторожничѣй Ч. 87 межѣ стациами Бурштинъ и Галичъ для приймаия особѣ и пакункѣвъ, и въ сѣй цѣли будутъ условно приставати при будцѣ сторожничѣй Ч. 87 мѣшаній повѣзды Ч. 3 и 5 курсуючѣ въ напрямѣ до **Сучавы**, якъ такожь и мѣшаній повѣзды Ч. 4 и 6, курсуючѣ въ напрямѣ до **Львова**, а имено лишь тогда, коли подорожнымъ прѣидеся тамъ всѣдати або высѣдати.

Часть прѣзду и отѣзду наведеныхъ повѣзѣвъ въ пристанку Болшѣвцѣ показуе слѣдуючій

Розкладъ ѣзды:

Пѣзды особово-товаровѣ въ напрямѣ															
зѣ Львова							до Львова								
Ч. 3				Ч. 5			Ч. 4				Ч. 6				
Приѣздъ	Отѣздъ	Приѣздъ	Отѣздъ	Приѣздъ	Отѣздъ	Приѣздъ	Отѣздъ	Приѣздъ	Отѣздъ	Приѣздъ	Отѣздъ	Приѣздъ	Отѣздъ		
год.	мин.	год.	мин.	год.	мин.	год.	мин.	год.	мин.	год.	мин.	год.	мин.		
4	42	4	43	3	15	3	46	10	53	10	54	10	33	10	34

Поданій годины отнѣсются до полуденника пештевского. Годаны нѣчній отъ 6 тои годины вечеръ до 5 тои год. 59 минутъ рано суть докоола обведеніи. Задержуванье пѣзѣвъ послѣшныхъ не рѣшено. Въ загалномъ роз-кладѣ ѣзды треба въ рубрикахъ „Болшѣвцѣ“ пѣзѣвъ послѣш. Ч. 1 и 2 знакъ * вычеркнути.

До наведеныхъ въ горѣ повѣзѣвъ могутъ подорожній изъ Болшѣвцахъ одержати билеты всѣхъ трехъ класъ, такожь билеты войсковы, однакожь лишь до найближшои стаци то есть до Бурштина до Галича, де треба купити билеты потрѣбній до дальшои ѣзды.

Перевѣзъ особѣ влудихъ до Болшѣвецъ буде выкованый за оплатою непосред-ныхъ билетѣвъ ѣзды призначеныхъ до слѣдуючѣи дальшои стаци, то есть до Бурштина взглядно до Галича.

Пакунки, належачій до особѣ въ Болшѣвцахъ всѣдаючихъ, буде прѣимати кон-дукторъ дотычного пѣзду въ Болшѣвцахъ, однакожь съ выключеньемъ всакои отвѣчално-сти за нихъ черезъ Товариство. Наданье пакункѣвъ подорожныхъ, въ цѣли транспорту до мѣсця назначеня повинний подорожній сами выконати доперва на найближшои стаци при слу-чайности закупна билету до дальшои ѣзды.

Пакунки съ назначеньемъ до Болшѣвецъ будутъ прѣиматися на всѣхъ стациахъ на просторони Львовѣ-Сучава непосредно до Болшѣвецъ и будутъ тамъ выдаватися.

Обчисленье належности за ѣзду зъ Болшѣвецъ якъ такожь до Болшѣвецъ а от-такъ за перевѣзти пакункѣвъ, призначеныхъ до Болшѣвецъ, послѣдуе на пѣдставѣ постано-вленъ нашои загалной тарифы особовои зъ дня 1 жовтна 1876, однакожь на пѣдставѣ от-стайности до слѣдуючѣи дальшои стаци взглядно отстайности отъ слѣдуючѣи дальшои стаци,

Вѣдень, дня 5 грудня 1884.

1228 1—1

Рада завѣдующая.

Квиты поборовѣ на **ЛОСЫ МѢСТА КРАКОВА** головна выграна

ЗР. 25.000

наименша выграна зр. 30

Тягненье вже 2 сѣчня

ЛОСЫ КРАЕВѢ

якъ наибольше розповсюднати, продаю такъ довго якъ довго выстае запасъ поодинокій лосы въ 11 мѣсячныхъ сплатахъ по 2 зр. три въ 24 " " по 3 зр. пять " въ 24 " " по 5 зр.

Вже по уплатѣ першои раты належать все выграній до купившого.

За готовку по курсѣ дневномъ.

По поводу надходячого тягненя, прошу о якъ найкорше замовленье. При замовленяхъ зъ провинціи — найвыгоднѣйше почтовымъ переказомъ — прошу такожь о 15 кр. за оплату пересылки квиту поборового долучити. Послѣднаты почтовѣ за дорогѣ.

Августъ Шеленбергъ

Дѣмъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.

БРАТЯ ЛЯНГНЕРЫ
у Львовѣ, улица Галицка, число 16,
поручають:

- Сорочки мужскій бѣлы, гладкѣ, по цѣнѣ сабричѣй зр. 1-50, 1-80, 2, 250, 280 и 3; колѣровы „Оксфордъ“ по зр. 2-15 и 2-80; нѣчній (тудулюкой) по 250.
- Сорочки для хлопцѣвъ бѣлы, тѣлько въ одномъ знаменитомъ родѣ по зр. 1-50.
- Калисоны зъ „Салео“ домашнои работы по зр. 1-20, 1-40 и 1-60.
- Ковѣрники штука по 20, 23 и 25 кр. Тузвѣтъ по зр. 2-40 до 2-80.
- Маншетъ пара 35, 40 и 45 кр. Тузвѣтъ зр. 4 до 5.
- Хустки до носа отъ 15 до 60 кр. штука, шовковѣ 75—150.
- Скарнитки бѣлы и колѣровы, пара отъ 15 кр. до 1-50 зр. Въ тузвѣтъ дешевше.
- Хустки до шѣ шовковѣ и вовнянѣ отъ кр. 95 до зр. 7-50.
- Краватки въ наибольшимъ выборѣ, шлѣйки, спинки, цѣтки, гребенѣ, брытвы.
- Рукавички вѣского рода, власнои вырѣбу, пуларесы, пушки на тютюнь, паперѣ до сигаретъ и т. п.
- Цилиндры складаній (ошарвахъ слауче) тибетовѣ зр. 5-50, атласовѣ зр. 9
- Кастянки, споднѣ и скарнитки бавовнянѣ, вовнянѣ елѣнцелѣй и шовковѣ, такожь прѣ. Бѣра
- Камизельки водѣконой отъ рукавами и панчохи до полѣваия.
- Папуцѣ, мешты и чоботы елѣнцелѣй, пледы, коцики англійскѣ.
- Камашѣ елѣнцелѣй, мужскѣ, пара зр. 1-50, высокѣ зр. 2-20.
- Штальпы, камашѣ шкѣрѣвъ до полѣваия и до кѣвъ, пара зр. 3-50—6.
- Шапки зъ еутра и сукна, шапки равнѣй **Фезы** турецкѣй по зр. 1-80.
- Нарасолѣ бавовнянѣ, вовнянѣ и шовковѣ отъ зр. 1-20 до 10.
- Плѣцѣ сумовѣ въ рѣжныхъ родахъ отъ зр. 10-50 до 28
- Калѣшѣ мужскѣ, вышнѣ пара 4 зр., низшѣй 3 зр., — дамскѣ вышнѣй 3-50 зр., низшѣй 2-80 и 2-50 зр.
- Перѣумы, мыла, колѣровѣ вода, пудеръ и т. п. 1253 (7—12)

„ПОРВАЛАСЬ НИТКА!“
Комедія на 4 справѣ.
Написавъ **Олександръ Я. Конисскій.**
Цѣна 30 кр. а. в.

Въ м. VIII-пѣ, сторѣвъ 73. — Набути можна черезъ Редакцію „Дѣла“. Съ высылкою по-за Львовѣ 32 кр. за прѣмѣрникъ.

НОВООТКРЫТА
Торговля церковныхъ знаярѣвъ, образѣвъ, ризъ и книгъ
ТЕОДОРА СТАЕХВИЧА
ВЪ СТАНИСЛАВОВѢ,
поручае Всечестному Духовенству, свѣтлымъ громадамъ, церковнымъ комитетамъ и Высокоповаженній Публици богатий выборъ:

матерій церковныхъ и ризъ готовыхъ, стихарѣвъ, балдахинѣвъ, хоругѣвъ, фанъ, плаще-ницъ, образѣвъ малѣваныхъ на блясѣ и полѣтѣ, до иконостасѣвъ, престолѣвъ и на стѣ-ны церковнѣ; олтарники або образы процесіональнѣ; хрестѣвъ напрестольныхъ, ручныхъ и процесіональных; хрестѣвъ желѣзныхъ на грѣбы и полѣвыхъ, Евангелій, патрицій, чашъ, ампулокъ, дарохранительницъ, дароносницъ, хлѣбницъ до Всенощного, кадильницъ, поликандрѣвъ (шукѣвъ), пѣдсвѣчничѣвъ (лѣхтарѣвъ), канделябрѣвъ, лампницъ, свѣтла церковного, лѣванѣвъ, цвѣтѣвъ и проч.

Великій складъ товаровъ срѣбныхъ зъ хиньского срѣбла, а им-нно: Лыжки, вилки, ножѣ столовы и десеровѣ, ложочки до чаю и кавы, чайники, цукорнички, тацки, корѣбки на масло и сырѣ, заставы оголовѣ на овоцѣ и тѣста, лѣхтарѣ, канде-лябры столовы и проч.

по дешевыхъ цѣнахъ
Всѣ замовленя въ вартости 100 зр. высылася франко.
Цѣнники въ рускомъ языкѣ высылаются на жаданье даромъ
Опакованье даромъ.

1194 10—?

Выдавецъ и редакторъ: Иванъ Белей.

Зъ друкарнѣ Тов. им. Шевченка пѣдъ зар. К. Вѣднарского.